

Warszawa, dnia 29 listopada 2004 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

Opinia

do ustawy o wypowiedzeniu Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzonej w Gdańsku dnia 13 września 1973 r.

Potrzeba wypowiedzenia Konwencji, której dotyczy ustawa wynika z art. 6 ust. 12 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Przepis ten zobowiązuje Polskę do podjęcia wszelkich właściwych środków w celu dostosowania swojej pozycji wobec organizacji i umów międzynarodowych, których Wspólnota Europejska jest stroną, do praw i obowiązków naszego kraju wynikających z przystąpienia do Unii.

W szczególności, w możliwie najwcześniejszym terminie nasz kraj, podobnie jak inni nowi członkowie Wspólnoty, wystąpi z międzynarodowych umów i organizacji w dziedzinie rybołówstwa, których członkiem jest Unia.

Jedną z takich umów jest Konwencja o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach, sporządzona w Gdańsku dnia 13 września 1973 r. Od dnia akcesji interesy Rzeczypospolitej Polskiej w Konwencji reprezentuje Komisja Europejska.

Polska została związana Konwencją w trybie ratyfikacji dokonanej przez Radę Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zgodnie z art. 241 Konstytucji RP, umowy międzynarodowe ratyfikowane dotychczas przez Rzeczpospolitą Polską na podstawie obowiązujących w czasie ich ratyfikacji przepisów konstytucyjnych i ogłoszone w Dzienniku Ustaw uznaje się za umowy ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie i stosuje się do nich przepisy art. 91 Konstytucji, jeżeli z treści umowy międzynarodowej wynika, że dotyczą one kategorii spraw wymienionych w art. 89 ust. 1 Konstytucji. Ponieważ Konwencja, o której mowa w ustawie, dotyczy członkostwa Polski w organizacji międzynarodowej, powinna być wypowiedziana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Oprac. Maciej Telec